

ζωσιν ἐκ νέου τὸ βιβλίον. Πιστὸς εἰς τὴν ἀρχὴν μου, δὲν ἐπίβλεπον οὔτε τὸ ἀλφάβητον εἰς τὸ παιδίον, ὅταν ἤθελεν ἄλλο πρᾶγμα, οὔτε τὰ σχέδια ἢ τὴν ἐχνογραφίαν εἰς τὸν ἐφηβον, ὅσκις ἤθελε τὸ ἀλφάβητον. Ἡ καστος ἐλάμβανεν ὅτι τῷ ἐχρειάζετο.

Καὶ ἐν γένει, οἱ ἐφηβοὶ οἱ ἥδη προηγουμένως σχόντες παιδευσίν τινα, δὲν εὗρον εἰσέτι θεσιν δι' ἑαυτοὺς ἐν τῇ σχολῇ τῆς Ὑασνάια Πολιάνας. Μανθάνουσι κακῶς, ἐνυπάρχει τι τὸ ἀνώμαλον καὶ ἀσθενικὸν ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ὑπάρξεως των. Αἱ κυριακαὶ σχολαί, ὥς εἶδον, παρουσιάζουσι τὸ αὐτὸ φαινόμενον ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐφήβους· καὶ διὰ τοῦτο, ὅλαι αἱ πληροφορικαὶ ἀφορώσαι μέθοδον πραγματικῶς ἀποτελεσματικὴν διὰ τὴν ἐλευθέραν διδασκαλίαν των ἐφήβων, θὰ ἦσαν δι' ἡμᾶς λίαν πολῦτιμοι. (ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΟΔΟΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ στενογραφία διαδίδεται ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἰδίᾳ ἐν Γερμανίᾳ, καταπληκτικῶς εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, αἵτινες ἐξ ἐπαγγέλματος ἔχουσι πολλὰ νὰ γράψωσι. Καὶ οἱ στρατιωτικοὶ συνησθάνθησαν πρὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς τέχνης ταύτης, πρὸ πάντων ἐν ἐκστρατείᾳ, διό ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἔχουσι σχηματισθῇ πολλὰ μὲν τῆς Γερμανίας στενογραφικὰ σωματεῖα ὑπαξιωματικῶν, τὰ ὅποια διὰ διδασκαλίας διαδίδουσι τὴν τέχνην ταύτην μεταξὺ των συναδέλφων των. Τῇ 22ᾳ Μαρτίου ἐώρτασεν ἐν Ἰγγολστάδῃ τὴν δεκαετηρίδα τῆς ὑπάρξεώς του ἐν τειοῦτο σωματεῖον πανηγυρικῶς. Περιττὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ ἀποκτιῶσιν οὕτω τέχνην βιομηχανικὴν χρησιμωτάτην αὐτοῖς καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἐξόδον των.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ θύματα τοῦ Μοντεκάρλου

Αἱ αὐτοχειρίαι, ἐν Μοντεκάρλῳ, διεδέχονται ἀλλήλας μετὰ φοβεράς ταχύτητος. Μετὰ τὴν τοῦ Ἰσπανοῦ Καλδαδου, πρὸ δύο μηνῶν καὶ ἡμισσεως, ἔλαβον χώραν μέχρι σήμερον τεσσαράκοντα ἐννέα!

Ὁ θλιβερώτερος ὅμως, ὁ τραγικώτερος τῶν θανάτων τούτων, συνέβη πρὸ τινων μόλις ἡμερῶν. Ἡ ἀγγλὶς κυρία Μάρθα Οὐέδ... ὠραιότατη γυνὴ 28 ἐτῶν, χήρα ἀπὸ τριῶν μόλις μηνῶν, μετέβη μετὰ τοῦ μικροῦ αὐτῆς υἱοῦ ἐκ Παρισίων εἰς Νίκαιαν ὅπως διέλθῃ ἐκεῖ τὸ ἔαρ. Ἐφαρε δὲ μεθ' ἑαυτῆς ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν, 250 χιλιάδας φράγκων. Ἐλκυσθεῖσα εἰς Μοντεκάρλον ὑπὸ τοῦ δαίμονος τοῦ χαρτοπαιγνίου, ἀπώλεσε ταχέως τὰ πάντα, ἐλπίζουσα ὅμως νὰ κερδήσῃ, ἐδανείσθη 15 χιλιάδας φράγκων, ἅτινα ἔλαβον τὴν αὐτὴν τῶν ἄλλων τύχην. Συνειδημένη ὅμως εἰς τὴν ἄνερσιν καὶ μὴ ἔχουσα τὴν δύναμιν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἔνδειαν, ἠυτοκτόνησε διὰ δύο σφαίρων περιστρέφου ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς κήποις.

Ἄνευ δὲ τῆς εὐσπλάγχχνου συνδρομῆς συμπατριώτου τινὸς τῆς αὐτοκτονου, ὁ δυστυχὴς ὀρφανὸς θὰ εὕρισκετο ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ.

Ἐτέραι δὲ τις κυρίαι, πρὸ μηνὸς μόλις, περιηγεῖτο μετὰ

τοῦ συζύγου τῆς, ἔχοντος μετ' αὐτοῦ 40 χιλιάδας φράγκων, εἶναι ἔπρεπε νὰ φέρῃ εἰς ἐμπορικὸν τινα οἶκον τῆς Γερμανίας, οὗτινος ἦτο ἀντιπρόσωπος.

Ἦτο γαμήλιον ταξίδιον, καὶ, διελθὼν ἐκ Μοντεκάρλου, τὸ εὐτυχὲς ζεῦγος ἠθέλησε νὰ διαμένῃ ὀλίγας ἡμέρας ἐκεῖ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ σύζυγος ἐφοβεῖτο νὰ κάμῃ καμμίαν τρέλλαν, παρέδωκε τὰ χρήματα εἰς τὴν σύζυγον τοῦ καὶ ἐξῆλθεν ὅπως κομίσῃ ἐπιστολήν τινα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ἐπανελθὼν μετὰ μίαν ὥραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, δὲν εὗρε πλέον τὴν σύζυγον· ἐπερίμενεν ἐπὶ πολὺ... ἡ ἡμέρα παρήλθε... καὶ δὲν εἶδε πλέον οὔτε τὴν σύντροφον, οὔτε τὰ χρήματα.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐν τῷ βῆθει κρημευὸς τινος τῶν ὁρέων τοῦ Μονέκου, παραμεμορφωμένον καὶ κεκαλυμμένον ὑπὸ ἀρπακτικῶν ὀρνέων, εὐρέθη ἐν πτώμα... τὸ τῆς νεαρᾶς συζύγου. Ἐν τῷ θυλακίῳ τῆς ἐσθῆτος τῆς ὑπῆρχεν ἐπιστολὴ φέρουσα τὰς ἐξῆς λέξεις:

— «Αὐτοκτονῶ, διότι ἐπαίξα καὶ κατέστρεψα τὸν σύζυγόν μου. Εἶθε νὰ μὲ συγχωρήσῃ!»

Οἱ διευθύνοντες τὸ τρομερὸν χαρτοπαίγνιον γνωρίζουσι τὰ αἰματηρὰ δράματα, ἅτινα καθημερινῶς ἐκτυλίσσονται ἐν τῇς μαγικαῖς κήποις τοῦ Μοντεκάρλου, καὶ στέλλουσι τὴν μυστικὴν αὐτῶν ἀστυνομίαν πρὸς ἀναζήτησιν τῶν πτωμάτων. Οἱ ἀπαίσεις εὗτοι θηρευταὶ πτωμάτων, ὥς ἀποκαλοῦσιν αὐτοὺς, ἐπιβαρύνουσι πολὺ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ταμείου, ἀλλ' ἐργάζονται λαμπρά. Ἐνδύονται πολιτικά, κομψότατα· μετὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον διατρέχουσι τὰ περίχωρα τῆς Ἡγεμονίας, τοὺς κήπους ἰδίων. Ἀμα ἀνακαλύψουσιν αὐτόχειρά τινα κρεμάμενον ἀπὸ τινὸς δένδρου, ἢ ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ρίπτουσιν ἐντὸς μικρᾶς τινος ἀμάξης ἐχούσης τροχούς ἐκ καουτσουκίου, πρὸς ἀποφυγὴν κρότου, ἀφεὺ προηγουμένως τῷ ἀφαιρέσῳσι τὰ κοσμήματα, ἅτινα τυχὸν ἔχει. Εἶναι τὰ τυχερὰ τοῦ ἐπαγγέλματος. Τὰ πτώματα δὲ ρίπτονται ἀναμῖξ εἰς λάκκον τινα, πάντοτε ἑτοιμον, ἐν τῷ νεκροταφείῳ... Καὶ τὴν ἐπαύριον οὐδεὶς ἐνόησε τίποτε, καὶ οἱ διευθυνταὶ τοῦ χαρτοπαιγνίου ἐξακολουθοῦσι τὸ ἀπαίσιον αὐτῶν ἔργον, χωρὶς ὁ νόμος νὰ τοὺς τιμωρῇ.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Ὁ μᾶλλον ἡλικιωμένος ἐν Γερμανίᾳ ἄνθρωπος εἶνε τὴν σήμερον ὁ τῷ 1779 ἐν Ρέδα τῆς Βιστωαλίας γεννηθεὶς καὶ νῦν ἐν Βιλεφέλδῃ, ὡς 109 ἐτῶν εὐσταλὴς γέρον ζῶν Μάρκος Ἰορδάνης. Κατασκευαστὴς ἁλεξηλίων, πρεῖτατο τοῦ καταστήματός του μέχρι πρὸ ὀλίγου. Ἡ μὲν του ἀδυναμία εἶνε, ὅτι εἶνε κῆπως βαρυήκοος, ἔχει ὅμως πληρεῖς ἀμφοτέρας τὰς σειρὰς τῶν ὀδόντων του καὶ βλέπει τόσον καλῶς, ὥστε ἀναγινώσκει τακτικῶς τὰς ἐφημερίδας ἄνευ ὀμματευαλίων. Καθ' ἐκάστην περιπατεῖ μόνος ἐπὶ δύο ὥρας, ἐνδυμεῖται δὲ καὶ διηγεῖται πλεῖστον ὅσα ἐκ τοῦ παρελθόντος. Τρίς τῆς ἡμέρας τρώγει, ἀλλὰ μετρίως, ἐνδύεται δὲ καὶ ἐκδύεται ἄνευ βοηθητικῆς τινὸς καὶ κοιμᾶται συνεχῶς ἀπὸ τὰς 9 1/2 ἕως τὰς 8 τῆς πρωῒας καθ' ἐκάστην. Οὐδέποτε συμβουλευεταὶ ἰατροὺς, οὐδὲ καταφεύγει εἰς φαρμακεία, ἀλλ' ὅτε νομίζει ὅτι ἐγάλασε τὸν στομάχον του, νηστεύει ἐπὶ 24 ὅρας ὥρας. Οἱ Μαθουσάλαι ὅμως τῶν νεωτέρων χρόνων εἶνε, κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ὁ τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου 1670 ἐν Βολτῶνῃ τῆς Ὑορκσίρης ἀποβιώσας ναύτης Γένκηνς, ὅστις ἔζησεν 169 ἐτῇ, καὶ ὁ τοῦ Βασάλ σύγχρονος Θεόδ. Πάρρης, ὅστις ἔζησεν 156 ἐτῇ!